

Aleksis K

Tsemppiä, Heli

Suomi on saanut Ringa Ropon rinnalle uuden, kansainvälistä tasoa olevan hyppääjättären.

Aiemmin melkein tuntematon neitokainen nimeltä Heli Bor on nimittäin yhtäkkiä ponkaissut ainakin Euroopan ellei koko maailman ennätykseen korkoushypyssä. Parasta kaikessa on se, että Heli Bor on parantanut tulosta melkein päivittäin ja on jo reilusti ylittänyt maagisena pidetyn 15 prosentin rajan.

Koska neiti Borin harrastama laji on meillä ennestään aika tuntematon, on syytä luoda siihen pieni katsaus, jotta jännääjien on helppo seurata ennätysjahdin etenemistä.

Korkoushyppy on etäistä sukua paljon tutummalle vanhalle yleisurheilulajille, korkeushypylle. Ero on kuitenkin se, että korkoutta ei mitata sentteinä vaan prosentteina.

Kuten jo vuodenajastakin voi päätellä, korkoushyppy on tyypillinen sisälaji. Olennainen menestyksen avain on se, että maahamme on rakennettu lähes jokaiseen kadunkulmaan upeita marmoripalatsia lajin harrastamista varten. Tosin noissa halleissa harrastetaan myös perinteisiä pankkiurheilulajeja, kuten palvelumaksujen perimistä ja maailmanympäripurjehdusta.

Eräs korkoushypyn kiintoisimmista piirteistä on se, että se on tavallaan joukkuelaji, vaikka kaikki kunnia sinänsä kuuluukin itse hyppääjälle, siis Borin Helille. Joukkueluonne kuitenkin toteutuu siten, että huippuhyppääjät ovat hyvin tarkkoja sekä vauhdinotto-radasta että alastulopaikasta. Vauhtirata on pitänyt ehdottomasti rakentaa hienoimmasta pankkien laina-asiakkaiden selkänahasta, eivätkä alastulopaikan peh-

musteeksi kelpaa vaahtomuovi-patjat, vaan puhtasveriset kulutushullijat. Nämä alusmateriaalit ovat sikäli kiitollisia, että ne rääkäisevät sitä lystikkäämmin, mitä korkeammalta Heli Bor niskaan jysähtää. Näin katsojille tarjotaan muutakin hupia kuin vain itse urheilusuoritus.

Pitkään suomalaiset ovat olleet korkoushypyssä hyvin vaatimattomalla tasolla, mutta viime aikoina olemme päässeet todella huipulle. Ansio siitä lankeaa suurelta osin Heli Borin henkilökohtaisille valmentajille Erkki Liikaselle ja Rolf Kullbergille, joskin heidän ponnistuksensa olisivat valuneet hiekkään, ellei valmennettavaksi olisi sattunut juuri sellaista luonnonlahjakkuutta kuin neiti Bor.

Pahat ulkomaalaiskielet tosin vihjailevat, että suomalaisessa valmennuksessa käytettäisiin kiellettyjä doping-aineita, kuten anabolista devalvaatiota. Jokainen täysjärkinen kuitenkin ymmärtää tuon silkaksi kateudeksi, sillä näkeehän kuka tahansa ilman testejäkin, että tässä ollaan puhtaasti lirissä ilman mitään piristeitä.

Heli itse on edelleen sama vaatimaton tyyppi jollaisena hänet opittiin tuntemaan jo ensi kertoja tavattaessa. Hän ei ole paljon haastatteluja jaellut, mutta sen verran on tytöstä kuitenkin saatu irti, että tähtäimessä ovat ainakin lähestyvät Maailmanpankin kisat, eikä Heli itse pidä mahdottomana edes jokaisen alan yrittäjän unelmaa, täyttä 20 prosenttia!

Lykkyä tykö yrityksissä, kyllä Suomen kansa on aina valmis tällaista sinnikkyyttä kannustamaan ja ojentamaan sen tueksi karttuisan kätensä.